

ΕΙΣΗΓΗΤΙΚΗ ΕΚΘΕΣΙΣ

Ἐπί τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ προστασίας τῆς ἐλευθερίας τοῦ τύπου».

Πρὸς τὴν Βουλὴν τῶν Ἑλλήνων

Κατὰ τὴν παρούσασιν ἐποχὴν εἶναι παγκόσμιον τὸ φαινόμενον τῆς μειώσεως τοῦ κύριου τῶν ἐκδιδόμενων ἐφημερίδων εἰς τὸ ἐλάχιστον καὶ τῆς περιελεύσεως τῶν ὑπολοίπων εἰς μειωμένα συγκροτήματα ὑπο μέρους τράστ. τὰ ὅποια ἐξουσιάζουν τὸν τύπον ἐπιβάλλοντα τὰς ἀποδείξεις τῶν καὶ κατὰ συνέπειαν ἐπιφέροντα εὐθείαν προβολὴν κατὰ τῆς ἐλευθεροτυπίας.

Διὰ τοῦ τρόπου αὐτοῦ ἡ εὐχέρεια πᾶντός ἀτόμου ἐκδόσεως ἐφημερίδος κατ' οὐσίαν καθίσταται ἀδύνατος, ἡ δὲ παρῆς πολλῶν καὶ ἀνεξαρτήτων ἀπ' ἀλλήλων ἐφημερίδων κτηρῶσιν πολλαπλὰς τάσεις πολιτικῆς, ἰδεολογικῆς, κοινωνικῆς κλπ. καταλήγει νὰ ἀποτελῇ εὐτοπίαν. Τὸ φαινόμενον τοῦτο εἶναι παγκόσμιον καὶ ἤρχει νὰ ἐμμανίζεσθαι ἀπὸ πολλῶν ἐτών. Χαρακτηριστικῶς δεῖν νὰ ἀναφερθῆι ὅτι εἰς τὸν ἐν WURZBURG τῆς Δυτ. Γερμανίας συναλθόν συνέδριον τοῦτου ἀπὸ 20 ἕως 30.9.1967 ὑπεστηρίχθη ἡ ἀνάγκη λήψεως ἀναλόγων μέτρων πρὸς περιορισμὸν τῆς συγκεντρώσεως τοῦ τύπου ἀπὸ ἰσχυρὰ συγκροτήματα διὰ τῆς ἐπιβολῆς σκληρῶν ὅρων ἀνταγωνισμοῦ. Εἰς τὸ αὐτὸ συνέδριον ἀνεφέρθη ὡς παράδειγμα, ὅτι: τὸ 88% τοῦ τύπου τοῦ Λονδίνου ἦτο συγκεντρωμένον εἰς τρία τράστ. Εἰς ΗΠΑ μόνον εἰς τρεῖς πόλεις ὑπῆρχον πλέον τῶν δύο ἀνεξάρτητοι ἐφημερίδες, διὰ τὸν σκοπὸν δὲ τοῦτο ἐδωσπίσθησαν οἱ ἀντιμονοπωλισκοὶ νόμοι (MONOPOLIES AND MERGERS ACTS). Ἀντίστοιχος νόμος ἐδωσπίσθη εἰς Δ. Γερμανίαν (FUSIONKONTROLGESETZ UBER DIE PRESSE), ὁ ὁποῖος προσέθεσε σειρὰν ὁδῶν εἰδικῶς διὰ τὸν τύπον εἰς τὸν νόμον περὶ ἀδεμίτου ἀνταγωνισμοῦ. Τὸ φαινόμενον τοῦτο εἶχε ἐπιστημάνει καὶ παλαιότερον καὶ ἡ Βασιλικὴ Ἐπιτροπὴ ἐπὶ τοῦ τύπου εἰς Μ. Βρετανίαν ἀπὸ τοῦ ἔτους 1949.

Τὸ πρόβλημα τοῦτο εἶναι σοβαρώτατον, ἦδη δὲ ἡ ἀρμοδίαι ἐπὶ τῆς νομοθεσίας τοῦ τύπου ἐπιτροπὴ τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἑλλάδος ἔχει προτείνει τὴν λήψιν εἰδικῶν μέτρων ἐλέγχου τοῦ τύπου. Ἡ σχετικὴ ἐκθεσις ἀναφέρει ἐπὶ λέξει: Ὡς πρὸς τὸν τύπον ζύνονται νὰ ἐπιβληθῶν εἰδικὰ μέτρα ἐλέγχου διὰ ἀποφυγῆσθαι συγκεντρώσεις ἱκαναὶ νὰ ἐμμανίσουν τὴν ποικιλίαν τῶν πηγῶν πληροφοριῶν (POUR CE QUI EST LA PRESSE, DES MESURES SPECIALES DE CONTROLE PEUVENT S'IMPOSER EN VUE D'EVITER DES CONCENTRATIONS SUSCEPTIBLES DE FAIRE DISPARAITRE LA PLURALITE DES SOURCES D'INFORMATION, σελ. 7). Αὐτὰ ἀναφέρει καὶ ἐν σελ. 15 (ΠΡΒΑ. COSEIL DE EUROPE. ELEMENTS POUR UNE CONCEPTION EUROPEENNE DES MEDIA, Στρασβούργον 1980).

Μεταξὺ τῶν μεθόδων ποὺ χρησιμοποιεῖνται ἐπὶ σκοπῶ, ἡ κυριώτερη εἶναι ἡ πώλησις ἐφημερίδων ὑποτιμημένων, μετ' ἐπέλεγμα ὁ ἀνεξάρτητος καὶ ἐλεύθερος τύπος νὰ μὴν ζύνεται νὰ ἀνέξῃ εἰς τὸν ἀνταγωνισμὸν καὶ νὰ ὁδηγεῖται εἰς διακοπὴν τῆς ἐκδόσεώς του. Διὰ τὸν λόγον τοῦτον ἐλήφθησαν καὶ λαμβάνονται μέτρα ἀποτροπῆς τῆς μεθόδου αὐτῆς ὅχι μόνον εἰς τὴν Ἑλλάδα, ἀλλὰ καὶ εἰς τὸ ἐξωτερικόν. Οὕτω δὲ ἄρθρον 32 τοῦ Α.Ν. 1092/1938 προσέλεγε τὸ αὐτὸν ὅριον τιμῆς πωλήσεως ὀριζόμενον διὰ Β. Διατάξεως. Τὸ αὐτὸ ὅριον μεταγενεστέρως καὶ ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 3 παρ. 2 τοῦ Α.Ν. 582/1945. Ὁ τοιοῦτός καθορισμὸς κατωτάτου ὁρίου τιμῆς πωλήσεως ἐτιθεῖ τὴν πλήρη πτυξὴν τῆς ἐλευθεροτυπίας καὶ ἐξαιτίας δὲν ἐθεωρήθη συνταγματικὸς. (Ἀντωνοπούλου, Ἡ ἐλευθερία τοῦ τύπου Ἑλλάδι, 1965 σελ. 136, 137. Γεωργιοπούλου, Ἐλευθερία λογοφορίας καὶ πρακτορευσις ἐντύπων, Ἐπιθ. Διημ. καὶ Δικ. Δικαίου, 1963 σελ. 6 ὑποσ. 1). Ἀλλὰ καὶ γενι-

κῶς ὁ καθορισμὸς κατωτάτου ὁρίου τιμῆς πρὸς προστασίαν τῆς ἐπιχειρήσεως ἐν τῷ ἀδεμίτου ἀνταγωνισμοῦ συγγράται γενικῶς ἐπιτρέπεται Νουμ. 1092/1938. Σχόλιον ἐν Φορολογικῇ Δικαιοσύνη 1967 σελ. 132. Το αὐτὸ γίνεται δεκτὸν καὶ εἰς τὸ ἐξωτερικόν. Οὕτω ὁ κορυφαῖος σήμερ θεωρητικὸς τοῦ περὶ τύπου δικαίου Γερμανοῦ καθήγητος MARTIN LOFFLER εἰς τὸ ὁγκώδες συγγραμμὰ του PRESSERECHT (τόμ. 1ος § 1, ἐκδ. 1969 σελ. 615) ἀναφέρει: ὅτι ἡ εἰς εἰδικὴν εὐνοικτὴν τιμὴν πωλήσεως τῶν ἐφημερίδων δὲν εἶναι ἐπιτρέπεται, ὡδὲ ὡς ἀντάλλαγμα διὰ τὴν ἀναρτήσιν ἐφημερίδων (DIE GEWAHRUNG VON SONDERPREISEN (VORZUGSPREISEN) IST NACH DER STANDENSAUFFASSUNG NICHT GESTATTET, AUCH NICHT ALS "ENTGELT" FUR DAS AUSHANGEN VON WERBESCHILDERN, ZEITUNGEN USW.). Ὁ ἴδιος εἰς τὸ μετὰ τοῦ REINHART RICKET πρόσφατον μνημειώδες συγγραμμὰ του (HANDBUCH DES PRESERECHTS, Μόναχο 1978 σελ. 368) ἀναφέρει: ὅτι: «Μία ὑποτιμητικὴ θεωρεῖται... ὡς ἀδελτικὸς ἀνταγωνιστικὴ... Ἡ παρουσία προκύπτει ἐκ τοῦ ἐξῆς σκοποῦ: ἐφ' ὅσον ἡ ὑποτιμητικὴ πρᾶγματοποιεῖται: με τὸν σκοπὸν νὰ ἐκτοπισθῶν οἱ ἀνταγωνιστὰ ἀπὸ τὴν ἀγορὰν, ὅποτε ὑφίσταται ἀντίθεσις πρὸς τὴν παρ. 1 τοῦ νόμου, περὶ ἀδεμίτου ἀνταγωνισμοῦ... Ἐπὶ τῆς ἀγορᾶς τῶν ἐκδοτῶν ἐφημερίδων θὰ ἐδεχόμεθα μίαν ἐκείνην παραβίασιν τῆς ὑποστάσεως τῆς ἀγορᾶς ἐάν ἡ διὰ τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ συντάγματος προστατευμένη, πολλαπλότης τοῦ τύπου θὰ ἐδήγετο σέβασος. (EINE FREISUNTERBIETUNG... ALS WETTBEWERBSWIDRIGIANZU SEHEN IST... DIE RECHTSWIDRIGKEIT KANN SICH AUS DEM FOLDENDEN ZWECK ERGEBEN: ERFOLGT DIE PREISUNTERBIETUNG IN DER ABSICHT DEN KONKURRENTEN UOM MARKET ZU UERDRANGEN. SO LIEGT EIN UERSTOSS GEGEN PAR. 1 UWG... AUF DEM MARKT DER ZEITUNG SUERLAGE WARE EINE GRAUIERENDE BEEINTRACHTIGUNG DER MARKTSITUATIONDANN ZU BEJAHEN. WENN DIE DURCH ARTIKEL 5 DES GRUNDGESETZES GESCHUTZTE PRESSEVIELFALT ERNSTLICH BEENTRACHTIGT WURDE). Ἐξάλλου εἰς τὸ γνωστὸν ἔργον MEDIENRECHT, τῶν P. SCHIWEY καὶ W. SCHUTZ (DARMSTADT, 1977 σελ. 245) ὑποστηρίζεται: ὅτι: πρέπει νὰ καθιερωθῆ καὶ κατωτάτον ὅριον τιμῆς διαφημίσεων τοῦ τύπου, προκειμένου νὰ προστατευθῶν αἱ ἀνεξάρτητοι ἐφημερίδες ἐκ τοῦ ἀνταγωνισμοῦ τῶν συγκροτημάτων. Τέλος ὑπενομιζόμενον τὸ συλλογικὸν ἔργον PRESSEKONZENTRATION (Μόναχον 1971), τὸ ὁποῖον περιέχει ἀποδεικτικὰ ἀποσπάσματα 1048 μελετῶν, δημοσιευμάτων, συγγραμμάτων κλπ. περὶ τοῦ κινήσου τοῦ τύπου νὰ ἀπορριεθῆ ἀπὸ μεγάλα τράστ καὶ νὰ ἀπωλεσθῆ ἡ ποικιλίότης. Πάντα ταῦτα ἀνεξαρτήτως τῶν ἄρθρων 85 ἐπ. τῆς Συνθήκης τῆς Ρώμης περὶ ΕΟΚ ὅπου τοιοῦτω εἰδὸς μέθοδος πωλήσεως προτίθενται εἶναι ἀνεπίτρεπται. Ἐπίσης καὶ ὁ καθορισμὸς ἀνωτάτου ὁρίου σελίδων καθίσταται ὡσαύτως ἀπαραίτητος. Εἰς τὴν προκειμένην περίπτωσιν, δὲν ἀπαιτεῖται ἡ ἀνάπτυξις αἰτιολογίας τῶν ἀναλυτικῆς ὅσον ἀνωτέρω καδ' ὅσον ὁ περιορισμὸς τῶν σελίδων ἀφορᾷ τὴν χρησιμοποίησιν ἀτελῶς εἰσαγομένου δημοσιογραφικοῦ χάρτου. Κατὰ συνέπειαν θὰ ἦτο ἄτοπον νὰ παρέχεται δημολογικὴ ἀτέλεια ἐπὶ δημοσιογραφικοῦ χάρτου χρησιμοποιουμένου εἰς ἐκδόσεις με ἀριθμὸν σελίδων ὑπερβαίνοντα τὸ ὑπὸ τῶν συνθηκῶν ἐκδόσεως ἐπιβάλλόμενον ὅριον. Ὁ ἐπιθυμῶν ἐπομένως νὰ ἐκδώσῃ τὴν ἐφημερίδα του εἰς πολυσελίδους ἐκδόσεις εἶναι ἐλεύθερος νὰ χρησιμοποίησῃ χάρτην δημολογημένον καὶ ὅχι ἀτελεῖ. Διὰ τὸν ἴδιον ἀκριβῶς λόγον καθίσταται ἀπαραίτητος ὁ καθορισμὸς ἐνὸς ἀνωτάτου ὁρίου ἐκτύπωσεως φύλλων τῶν ἐφημερίδων ἦτοι: καὶ πρὸς προστασίαν τῶν ἀθνεστετέρων ἐφημερίδων ἐξ ἰσχυρῶν τράστ ἀλλὰ καὶ ἀποφυγῆν σπατάλης ἀτελῶς εἰσαγομένου χάρτου δι' ἐκτύπων φύλλων κατ' ὡσίαν ἀχρήστων. Ἐξ ἄλλου τὸ ὅριον τὸ ὁποῖον τίθεται καὶ τὸ ὁποῖον ἀνέρχεται μέχρι 300% τῶν πωλομένων (ἦτοι: κατὰ πολὺ μεγαλύτερον τοῦ νῦν ἰσχύον-

τος) είναι υπερεπαρκές διά να καλύψη τας ανάγκας καί τών πλέον άκρικών περιπτώσεων τών κυκλοφοριακών δεδομένων.

Επί του προκειμένου κρίνομεν σκόπιμον να υπενθυμίσωμε, ότι ή ελευθεροτυπία αποτελεί μόν άτομικόν δικαίωμα, πλήν όμως κατά την σύγγρνον καί γενικώς αποδεκτήν θεωρίαν ή προστασία τών άτομικών δικαιωμάτων δεν είναι πλέον άρνητική (μή επέμβασις του κράτους εις την σφάιραν τών άτομικών δικαιωμάτων) αλλά θετική με έντονον κοινωνικόν χαρακτήρα. Δηλονότι τό κράτος δεν είναι πλέον άπλως θεατής, αλλά έχει ειδικήν υποχρέωσιν όπως προβαίη εις θετικές πράξεις επί σκοπώ όπως εξασφαλισθή ή απόλαυσις τών άτομικών δικαιωμάτων. Η γνώμη αυτή είναι γενικώς αποδεκτή καί δεν χρειάζεται να επιμεινώμε περισσύτερον. Ειδικώς ως προς τον τύπον εν τή εφαρμογή τής αρχής του κοινωνικού χαρακτήρος τών άτομικών δικαιωμάτων το κράτος έχει προδή εις σειράν θετικών ενεργειών υπέρ αυτού (φορολογικάί απαλλαγαί, ατέλεια χάρτου, δωρεάν τηλεφωνήματα — τηλεγραφήματα, εκπτώσεις ήλεκτρικού ρεύματος, έκτεταμένη σειρά κρατικών επί πληρωμήν δημοσιεύσεων, επιδοτήσεις, επιχορηγήσεις, θέσεις εις αγγελιστήμου κλπ.), επί σκοπώ όπως συνηθούν να επιβιώσων αι ανεξάρτητοι εφημερίδες καί διατηρηθώ ή πολλαπλότης των δημιουργουμένου άλλως κινδύνου άπορρηστέως των από ισχυρά τράστ. Εις την τελευταίαν περίπτωσιν ή έκδοσις εφημερίδος υπό σισυδήποτε τρίτου λόγω ιδιαιτέρως επαχθών όρων θα καθίστατο αδύνατον, ή δε συντάγματική κατοχύρωσις τής ελευθεροτυπίας θα απέβαινε γράμμα κενόν. Άνευ επομένως εξασφαλίσεως ίκανών εγγυήσεων προς τό μεμονωμένον άτομον ότι θα δύναται να εκδώσθ εφημερίδα ή ελευθεροτυπία δεν νοείται.

Τέλος προς εξασφάλισιν τής ελευθεροτυπίας καί τής πολλαπλότητος τών εφημερίδων ή κυκλοφορία διά τών πρακτορειών καί τών εφημερίδοπωλών τών κατά παράβασιν του παρόντος εκδιδόμενων εφημερίδων δεν είναι επιτρεπτή. Δηλονότι ό θέλων να εξοντώσθ τας εφημερίδας διά μεθόδου άθεμίτου ανταγωνισμού είναι ελεύθερος να τό κάνει δι' ιδίων δυνάμεων καί όχι διά τής χρησιμοποίησεως τών τρόπων κυκλοφορίας τών λοιπών εφημερίδων. Προς τον σκοπόν τούτο εκρίθη σκόπιμον να μήν θεσπισθώ ποινική κύρωσις διά παράβασιν του παρόντος.

Προς ρύθμισιν όθεν τών ως άνω αναλυτικώς αναφερομένων περιπτώσεων σκοπεί τό υπό την κρίσιν σας υποβαλλόμενον νομοσχέδιον.

Εν Αθήναις τή 22 Αυγούστου 1980

Ο Υπουργός

Κ. ΣΤΕΦΑΝΟΠΟΥΛΟΣ

ΚΑΤΑΡΓΟΥΜΕΝΑΙ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

A.N. 582/1945, Άρθρον 3. παράγραφος 2.

2. Η συνολική επιφάνεια έκδόσεως καί ή τιμή πώλησεως τών εφημερίδων καί περιοδικών όρίζονται: εκάστοτε δι' αποφάσεων του Υπουργού Προεδρίας Κυβερνήσεως.

A.N. 1092/1938, Άρθρον 33.

1. Η τιμή πώλησεως τών εφημερίδων καί περιοδικών όρίζεται διά Β.Δ. προτάσει του Υπουργού Τύπου καί Τουρισμού εκδιδόμενου, τά δε εκ ταύτης ποσοστά, τά εις τά πρακτορεία εφημερίδων, τούς πωλητάς καί τά Ταμεία Συντάξεων Τύπου καί Άνεργίας προσωπικών εφημερίδων κλπ. ανήκοντα, όρίζονται: εκάστοτε διά Β.Δ. Τή προτάσει τών Υπουργών Τύπου καί Τουρισμού καί Εργασίας εκδιδόμενου. Μέχρι τής έκδόσεως τών εν λόγω Β.Δ. ισχύουν αι περί τιμής τών εφημερίδων καί περιοδικών καί τών εν ταύτης ποσοστών διατάξεις τής μέχρι σήμεραν ύφισταμένης νομοθεσίας.

2. Εκδότης καί ιδιοκτήτης ή περιοδικού, εν ή αναγράφεται: τιμή πώλησεως ελάσσων τής κατά την προηγουμέ-

νην παράγραφον όριζομένης, τιμωρείται διά φυλακίσεως τούλάχιστον τριών μηνών καί χρηματικής ποινής χιλίων μέχρις εκατόν χιλιάδων δραχμών.

3. Οι πωληταί εφημερίδων καί περιοδικών καί οι περιπεριούχοι: οι πωλούντες εις τιμήν διάφορον τής αναγραφόμενης τιμωρούνται: με χρηματικήν ποινήν μέχρι δρχ. 1.000 καί με φυλακίσιν μέχρι: 10 ήμερών.

Εν υποτροπή τών μέν περιπεριούχων ανακαλείται ή άδεια τών περιπέτρων, προς δε τούς πωλητάς τών εφημερίδων υποχρεούνται: τά πρακτορεία να διακόπτωσι: την παραχτη φύλλων προς πώλησιν.

A.N. 1092/1938, Άρθρον 27. παρ. 1, 2, 3.

1. Απαγορεύεται ή υπό τών ήμερησίων εφημερίδων τών έχουσών πώλησιν μέχρι 25.000 φύλλων ήμερησίως έκτύπωσις αριθμού φύλλων πέραν του 85% τών πραγματι πωλουμένων «διά τών πρακτορειών τών εφημερίδων», τών έχουσών πώλησιν 25.000 — 30.000 πέραν τών 67% καί τών έχουσών πώλησιν άνω τών 30.000 φύλλων πέραν τών 55%.

2 καί 3. Ημερήσιαι Εφημερίδες εκδιδόμεναι εν Αθήναις καί Θεσ/νίκη καί έχουσαι πώλησιν μέχρι 3.000 φύλλων ήμερησίως δικαιούνται: έκτυπώσεως μέχρι 10.000 φύλλων κατ' ανώτατον όριον. Αι έχουσαι πώλησιν άνω τών 3.000 καί μέχρι 15.000 ήμερησίως δικαιούνται έκτυπώσεως μέχρι 25.000 φύλλων κατ' ανώτατον όριον. Αι έχουσαι πώλησιν άνω τών 15.000 ήμερησίως καί μέχρι 20.000 δικαιούνται έκτυπώσεως κατ' ανώτατον όριον μέχρι 35.000 φύλλων. Διά τας έχούσας πραγματικήν πώλησιν άνω τών 20.000 φύλλων ήμερησίως εφαρμόζονται αι διατάξεις τής παρ. 1 του αυτού άρθρου.

N. 4041/1960, Άρθρον 10.

1. Τά εις τας επαρχίας υποπρακτορεία τών Πρακτορειών Εφημερίδων υποχρεούνται όπως αναλαμβάνουν την πρακτόρευσιν καί διανομήν τών ήμερησίων επαρχιακών εφημερίδων υπό τούς αυτούς όρους ός ους καί τών εν Αθήναις εκδιδόμενων ήμερησίων εφημερίδων.

2. Υποπρακτορεία δι' ών διενεργείται ή έκτός συνδρομητών πώλησις τών ήμερησίων επαρχιακών εφημερίδων, νοούνται: τά κατά την παρ. 2 του άρθρου 8 του A.N. 1092/1938, ως έπρεποποιήθη διά του άρθρου 1 παρ. 3 του A.N. 1683/1939, υποπρακτορεία τών κεντρικών πρακτορειών τών Αθηναϊκών Εφημερίδων.

3. Τά ως άνω πρακτορεία, οι κατά τόπους εφημερίδοπώλαι καί τά περίπετρα, αρνούμενοι την κανονικήν πώλησιν ός ους οικονομικούς όρους όρίζονται: καί διά τας Αθηναϊκάς εφημερίδας ή ενεργούντες αυτήν κακοπίστως, τιμωρούνται: διά τών ποινών του άρθρου 5 του Ν.Δ. 2943/1954 καί υπόκεινται: εις τας κυρώσεις του αυτού άρθρου καί του άρθρου 1 παρ. 3 του A.N. 1683/1939.

4. Διά την εφαρμογήν του Ν.Δ. 2943/1954 ή Ένωσις Ιδιοκτητών Ημερησίων Επαρχιακών Εφημερίδων εκπροσωπείται: κατά τόπους διά τών δι' αποφάσεως του Διοικητικού Συμβουλίου της όριζομένων μελών της.

ΣΧΕΔΙΟΝ ΝΟΜΟΥ

Περί προστασίας τής ελευθερίας του τύπου.

Άρθρον 1.

1. Προς ύλοποίησιν τής συνταγματικώς κατοχυρωμένης ελευθεροτυπίας εξασφαλιζομένης διά τής πολλαπλότητος καί πολυμελούς ενημερώσεως καί αναπεύξεως γνώμων καί ιδεών καί διά τής ανεξαρτησίας εκάστης εφημερίδας δύναται: δι' αποφάσεων του αρμοδίου επί του τύπου Υπουργού να καθορίζονται: εκάστοτε:

α) Κατώτατον όριον ενιαίας τιμής πώλησεως τών ήμερησίων εφημερίδων τών εκδιδόμενων εις τούς νομούς Αττικής, Πειραιώς καί Θεσσαλονίκης καί έκτυπουμένων επί